Lietas Nr. C30460515
Lietas arhīva Nr. CA-3286-16/21

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2016.gada 9.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesneši Lelde Grauda, Skaidrīte Buivide, Gvido Ungurs,
izskatīja rakstveida procesā 2016.gada 9.novembrī, Rīgā, Brīvības bulvārī 34 civillietu maksātnespējīgās biedrības /Nosaukums V/ maza apmēra prasībā pret /pers. D/ par naudas piedziņu sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 2.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2015.gada 15.jūnijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemts maksātnespējīgās biedrības /Nosaukums V/ (turpmāk – prasītāja) prasības pieteikums pret /pers. D/ (turpmāk – atbildētāja) par zemes nomas maksas parāda 914,20 EUR apmērā par laika posmu no 2009.gada 1.novembrim līdz 2011.gada 31.decembrim un nekustamā īpašuma kompensācijas parāda 219,69 EUR par laika posmu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 31.decembrim, un likumisko procentu 232,80 EUR apmērā piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasības priekšmets ir zemes nomas maksas parāda par laika posmu no 2009.gada 1.novembra līdz 2011.gada 31.decembrim un nekustamā īpašuma kompensācijas parāda par laika posmu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 31.decembrim piedziņa.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2011.gada 29.novembra spriedumu lietā Nr.C30478210 (stājies spēkā 2012.gada 3.janvārī) tiesa piedzinusi par labu zemes gabala /adrese/, kadastra Nr. /numurs/, īpašniekam no ēkas /adrese/ pārvaldnieka –prasītājas – zemes nomas maksu par laiku no 2009.gada 1.novembra līdz 2011.gada 31.decembrim un nekustamā īpašuma nodokļa parādu par laiku no 2010.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 31.decembrim.

Norāda, ka pārvaldnieks nav zemes nomas līguma pakalpojuma gala saņēmējs, bet vien dzīvokļa īpašnieka likumiskais pārstāvis.

Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 4.punktam un Dzīvokļa īpašuma likuma 13.pantam, zemes nomas līguma slēgšana un nomas maksas samaksa ir obligātā pārvaldnieka veicamā darbība, kur dzīvokļu īpašniekam, atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram, ir jāsedz izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai.

Ņemot vērā minēto, ēkas dzīvokļa īpašniekam ir jāveic ar spriedumu no pārvaldnieka piedzītā zemes nomas maksas samaksa pārvaldniekam proporcionāli viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram. Atbildētājai pieder 10310/215110 domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš bija 2012.gada 13.janvāris, bet atbildētāja šajā termiņā atbilstošo zemes nomas maksas un nekustamā īpašuma nodokļa daļu pārvaldniekam nav samaksājusi. Ņemot vērā minēto, atbilstoši Civillikuma 1759.pantam, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas arī likumiskos procentus par parāda samaksas kavējumu no dienas, kad izbeidzās sprieduma labprātīgas izpildes termiņš – 2012.gada 13.janvāra. Turklāt, ņemot vērā faktu, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2011.gada 29.novembra spriedumu lietā Nr.C30478210 par labu īpašniekam piedzīta arī valsts nodeva un samaksātie tiesāšanās izdevumi, procentu piedziņa nodrošinās procesuālo ekonomiju, jo prasītājai nebūs jāceļ atsevišķa prasība pret atbildētāju par priekšā stāvošu zaudējumu atlīdzināšanu, piedzenot proporcionālo daļu no maksājamās valsts nodevas un tiesāšanās izdevumiem.

Prasība celta, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 65.panta 6.punktu, likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktu, 54.panta ceturto daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 4.punktu, Dzīvokļa īpašuma likuma 13.pantu, Civillikuma 1838., 1759., 1765.pantu.

[2] 2015.gada 13.jūlijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka pamatojoties uz likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizācijas" 54.panta pirmo un ceturto daļu, Civilprocesa likuma 203.panta trešo daļu, prasība uzskatāma par nepamatotu.

Paskaidrojumos norādīts, ka zemes gabala /adrese/ īpašnieks ir /pers. F/. Zemes nomas līgums par laika posmu no 2009.gada līdz 2011.gada 31.decembrim ar atbildētāju nav bijis noslēgts, līdz ar to zemes nomas attiecības ar atbildētāju nav pastāvējušas.

Atbildētājas ieskatā, prasītājai nav nekāda likumīga pamata prasīt no atbildētājas nomas maksas parādu un nekustamā īpašuma kompensāciju. Prasītāja nav zemes gabala īpašnieks, tātad prasītājai nav tiesību prasīt zemes nomas maksu un nekustamā īpašuma nodokļa parādu par zemes gabalu /adrese/.

[3] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 2.maija spriedumu prasība apmierināta pilnā apmērā:

Tiesa nosprieda piedzīt no /pers. D/ par labu maksātnespējīgai biedrībai /Nosaukums V/ galveno parādu 1133,89 EUR, likumiskos procentus 232,80 EUR, pavisam kopā piedzenot 1366,69 EUR, norādot prasītājas tiesības saņemt 6 % procentus gadā no piespriestās parāda summas (1133,89 EUR) par laiku no sprieduma datuma līdz sprieduma izpildei, kā arī piedzīt no /pers. D/ valsts ienākumos tiesas izdevumus – valsts nodevu 205,00 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR, pavisam kopā piedzenot 209,70 EUR.

Spriedums satur šādus motīvus un argumentus.

[3.1] Lietā nav strīds, ka zemesgabala /adrese/, kadastra Nr./numurs/, īpašnieks ir /pers. F/.

Lietā nav strīds, ka dzīvokļa /adrese/, īpašniece ir atbildētāja /pers. D/ (lietas 15., 16.lapa).

Lietā nav strīds, ka prasītāja maksātnespējīgā biedrība /Nosaukums V/ ir dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku likumiskais pārstāvis.

Lietā nav strīds, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas 2011.gada 29.novembra spriedumu lietā Nr.C304748210 no prasītājas par labu /pers. F/ piedzīts zemes nomas maksas parāds (lietas 7.-14.lapa).

Lietā nav strīds, ka prasītāja, saskaņā ar tiesas spriedumu, ir samaksājusi /pers. F/ zemes nomas maksu, kas atbilst atbildētājai piederošā dzīvokļa īpašuma apmēram.

[3.2] Pirmās instances tiesa citējusi Civillikuma 1402.pantu, 1756.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1760.pantu, 1765.panta pirmo daļu, likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otro daļu 12.panta 2.[1] daļu, likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktu, 54.panta otro un ceturto daļu, Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu.

[3.3] Pirmās instances tiesa secinājusi, ka ar prasības pieteikumu un tam pievienotajiem dokumentiem ir pierādītas prasītājas saistības pret atbildētāju, jo no prasītājas par labu /pers. F/ ar tiesas spriedumu ir piedzīta zemes nomas maksa par zemi, uz kuras atrodas dzīvojamā ēka /adrese/, kurā atrodas atbildētājas dzīvoklis.

Lietā ir pietiekami pierādījumi, kas apstiprina pušu saistības un to, ka prasītājai ir prasījuma tiesības pret atbildētāju, bet atbildētājas iebildumi nav pamatoti un nav atzīstami par tādiem, lai noraidītu prasību.

Tiesa konstatējusi, ka atbildētāja nav maksājusi zemes nomas maksu, kas attiecas uz atbildētājai piederošā dzīvokļa īpašumu, par ko prasītāja ir samaksājusi /pers. F/. Turklāt atbilstoši Civilprocesa likuma 93.pantam un Civillikuma 1838.panta prasībām atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus par savas saistības izpildi pret prasītāju vai /pers. F/, kādēļ prasība ir atzīstama par pierādītu un apmierināma prasītājas norādītajā apmērā.

[4] Par minēto spriedumu atbildētāja /pers. D/ iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

Pirmās instances tiesa, izskatot prasību, nav piemērojusi Dzīvokļa īpašuma likuma 13.pantu kopsakarā ar Biedrību un nodibinājuma likuma 4.pantu, kā arī nav piemērojusi Maksātnespējas likuma noteikumus.

Atbildētājas ieskatā no viņas nevar piedzīt zemes nomas maksas parādu, kompensāciju par nekustamā īpašuma nodokļa maksājumu, jo sākotnēji ir jākonstatē, ka starp zemes īpašnieku un atbildētāju pastāvējušas zemes nomas tiesiskās attiecības. Zemes nomas tiesiskās attiecības pastāvējušas starp zemes īpašnieku /pers. F/ un biedrību /Nosaukums V/. Lietā nav pierādījumu par to, ka biedrība /Nosaukums V/ būtu izpildījusi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa 2011.gada 29.novembra spriedumu, veicot ar tiesas spriedumu piedzīto summu samaksu zemes gabala īpašniekam un uz tā pamata būtu pieņēmusi lēmumu iekasēt ar spriedumu piedzīto zemes nomas maksas parāda summu no dzīvokļu īpašniekiem.

Nav pamatots pirmās instances tiesas atzinums, ka lietā nav strīda par to, ka prasītāja, saskaņā ar tiesas spriedumu, ir samaksājusi /pers. F/ zemes nomas maksu, kas atbilst atbildētājas piederošā dzīvokļa īpašuma apmēram. Atbildētāja nekad nav pilnvarojusi kādu personu savā vietā samaksāt zemes nomas maksu zemes īpašniekam.

Ne biedrība /Nosaukums V/, ne dzīvokļu īpašnieku kopība nekad nav pieņēmušas lēmumu iekasēt ar spriedumu piedzīto zemes nomas maksas parāda summu no dzīvokļa īpašniekiem.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 5.novembra spriedumu ir pasludināts biedrības /Nosaukums V/ maksātnespējas process. Lietā nav pierādījumu par to, ka biedrība /Nosaukums V/ pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas un prasības celšanas tiesā būtu paziņojusi atbildētājai par zemes nomas maksas parāda esamību, pieprasījusi veikt zemes nomas maksas samaksu, iekļāvusi minēto maksājumu rēķinos.

Motīvu daļa

[5] Civillietu tiesas kolēģija, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, atzīst, ka apelācijas sūdzība ir iesniegta pamatoti un prasība ir noraidāma.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 440.[1] pantu apelācijas instances tiesa izskata šā likuma 52.-54.nodaļā noteiktajā kārtībā apelācijas sūdzības lietās par maza apmēra prasībām [..], ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus.

Civilprocesa likuma 440.[2] pants noteic, ka apelācijas kārtībā var pārsūdzēt šā likuma 440.[1] pantā minētos spriedumus, ja:

1. pirmās instances tiesa ir nepareizi piemērojusi vai iztulkojusi materiālo tiesību normu un tas ir novedis pie lietas nepareizas izspriešanas;
2. pirmās instances tiesa ir pārkāpusi procesuālo tiesību normu un tas ir novedis pie lietas nepareizas izspriešanas;
3. pirmās instances tiesa ir nepareizi konstatējusi faktus vai nepareizi novērtējusi pierādījumus vai sniegusi nepareizu lietas apstākļu juridisko novērtējumu un tas ir novedis pie lietas nepareizas izspriešanas.

[7] Atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta pirmajai daļai apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Konkrētā gadījumā lieta apelācijas instancē izskatāma pēc būtības pilnā apmērā.

[8] Likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta pirmās daļas 1.-4.punktā paredzētajos gadījumos ēkas (būves) īpašnieks lieto citai personai piederošu zemesgabalu vai tā daļu, pamatojoties uz likumu.

Tādējādi minētās lietošanas attiecības pastāv neatkarīgi no zemes īpašnieka un ēkas (būves) īpašnieka gribas, respektīvi, tām ir piespiedu raksturs. Tā kā zemes lietošanas tiesības starp ēkas (būves) īpašnieku un zemesgabala īpašnieku likumā regulētas kā (piespiedu) nomas attiecības, ir pamats atzinumam, ka tām ir tikai nosacīta līdzība ar līgumiskām attiecībām, jo būtībā šīs attiecības ir likumiskas.

[9] Tiesas kolēģijas ieskatā pirmās instances tiesa pamatoti secinājusi, ka lietā nav strīda par to, ka zemes gabala /adrese/, kadastra Nr./numurs/, īpašnieks ir /pers. F/, taču ir nepamatots pirmās instances tiesas secinājums, ka lietās nav strīda par to, ka prasītāja saskaņā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2011.gada 29.novembra spriedumu lietā Nr.C304748210 ir samaksājusi īpašniekam zemes nomas maksu, kas atbilst atbildētājas piederošā dzīvokļa īpašuma apmēram.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesas kolēģija secina, ka ir pamatots apelācijas sūdzībā norādītais, ka nav pierādījumu, kas ļautu secināt, ka biedrība /Nosaukums V/ būtu izpildījusi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2011.gada 29.novembra spriedumu, veicot ar tiesas spriedumu piedzīto summu samaksu zemes gabala īpašniekam.

Lietas materiāliem pievienots 2016.gada 15.aprīļa Maksājuma uzdevums Nr.62, no kura redzams, ka /pers. H/ veicis 1366,69 EUR pārskaitījumu /pers. F/, kā maksājuma mērķi norādot sprieduma lietā C30478210 daļēja izpilde biedrības /Nosaukums V/ vārdā, nomas maksa un % par 11.09.-12.11, NIN 2010-11, daļa par 3.dzīv (lietas 33.lapa).

Ņemot vērā to, ka ar spriedumu lietā Nr.C30478210 no biedrības /Nosaukums V/ par labu /pers. F/ piedzīts nomas maksas par zemi 916 kv.m. platībā parāds Ls 16 626,71, kas atbilst 23 657,68 EUR, un attiecas uz visu ēku, no kuras atbildētājai pieder 10310/215110 domājamās daļas, tiesa noteica termiņu papildus pierādījumu iesniegšanai.

Proti, 2016.gada 22.jūlijā maksātnespējīgās biedrības /Nosaukums V/ administratoram nosūtīts pieprasījums, kurā lūgts līdz 2016.gada 5.augustam darīt zināmu Rīgas apgabaltiesai – vai maksātnespējīgā biedrība /Nosaukums V/ ir samaksājusi /pers. F/ zemes nomas maksu, kas atbilst /pers. D/ piederošā dzīvokļa īpašuma apmēram, saskaņā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas 2011.gada 29.novembra spriedumu lietā Nr. C30478210 (C2151-11/4), kā arī, gadījumā, ja samaksa tika veikta iesniegt Rīgas apgabaltiesā minēto faktu apliecinošus pierādījumus.

Ne tiesas noteiktajā termiņā, ne līdz lietas izskatīšanai pēc būtības apelācijas instancē tiesas pieprasītie pierādījumi netika iesniegti.

Ievērojot minēto, tiesas kolēģija nevar piekrist pirmās instances tiesas spriedumā izdarītajam secinājumam, ka prasītāja, saskaņā ar tiesas spriedumu, ir samaksājusi /pers. F/ zemes nomas maksu, kas atbilst atbildētājai piederošā dzīvokļa īpašuma apmēram. Atbildētāja apelācijas sūdzībā minēto secinājumu ir apstrīdējusi un viņas iebildumu pamatotību apstiprinājis apstāklis, ka prasītāja nav iesniegusi pieprasītus pierādījumus, kas apliecinātu samaksas veikšanu.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Izvērtējot Tiesu informācijas sistēmā pieejamo informāciju, tiesas kolēģija konstatē, ka:

- ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 30.maija spriedumu lietā Nr.C30425215 /Nosaukums V/ maza apmēra prasībā par naudas piedziņu pret /pers. J/ prasība noraidīta (spriedums stājies spēkā);
- ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 2.maija spriedumu lietā Nr.C30444615 /Nosaukums V/ prasībā pret /pers. K/ par parāda piedziņu prasība noraidīta. Izskatot lietu sakarā ar biedrības /Nosaukums V/ apelācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesa 2016.gada 11.oktobra taisījusi jaunu spriedumu prasību noraidot (spriedums stājies spēkā);
- ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 19.februāra spriedumu lietā Nr.C30457215 /Nosaukums V/ prasībā pret /pers. L/ par parāda piedziņu prasība noraidīta (spriedums stājies spēkā);
- ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 21.marta spriedumu lietā Nr.C30453915 /Nosaukums V/ prasībā pret /pers. M/ par parāda piedziņu prasība noraidīta (spriedums stājies spēkā);
- ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 7.marta spriedumu lietā Nr.30463415 /Nosaukums V/ prasība pret /pers. N/ par parāda piedziņa prasība noraidīta (spriedums stājies spēkā);
- ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 7.marta spriedumu lietā Nr.C30463215 /Nosaukums V/ prasība pret /pers. O/ par parāda piedziņa prasība noraidīta (spriedums stājies spēkā);
- ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 25.novembra spriedumu lietā Nr.C32272015 /Nosaukums V/ maza apmēra prasībā pret /pers. P/ par naudas piedziņu prasība noraidīta (spriedums stājies spēkā);
- ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 8.decembra spriedumu lietā Nr.C32276415 /Nosaukums V/ maza apmēra prasībā pret /pers. R/ par naudas piedziņu prasība noraidīta (spriedums stājies spēkā).

Minēto civillietu faktiskie apstākļi ir līdzīgi ar izskatāmās lietas faktiskajiem apstākļiem. Prasības priekšmets un pamats ir analogi konkrētās lietas prasības priekšmetam un pamatam. Visās civillietās ir strīds par to, vai atbildētājam kā dzīvokļa īpašniekam ir jāveic ar spriedumu no pārvaldnieka (biedrības /Nosaukums V/) piedzītā zemes nomas maksas samaksa proporcionāli atbildētāja dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēra.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 440.[12] pantam, apelācijas instances tiesas spriedums kasācijas instancē nav pārsūdzams un stājas spēkā tā pasludināšanas vai, ja lieta izskatīta rakstveida procesā, sastādīšanas dienā. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 203.panta piekto daļu spriedumam, kas stājies likumīgā spēkā, ir likuma spēks, tas ir obligāts un izpildāms visā valsts teritorijā, un to var atcelt tikai likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā.

[11] Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmajā daļā noteikts, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 4.punktu obligāti veicamā pārvaldīšanas darbība ir līguma par piesaistītā zemesgabala lietošanu slēgšana ar zemesgabala īpašnieku.

Likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums slēgt zemes nomas līgumu vai pilnvarot dzīvojamās mājas pārvaldītāju un apsaimniekotāju slēgt zemes nomas līgumu ar tā zemes gabala īpašnieku — fizisko vai juridisko personu —, uz kura atrodas privatizētais objekts.

Minētā likuma 54.panta ceturtajā daļā noteikts, ka gadījumā, ja atbilstoši šā likuma 50.panta pirmās daļas 3.punkta prasībām zemes nomas līgumi ar zemes gabala īpašnieku nav noslēgti, zemes gabala īpašniekam ir tiesības prasību tiesā par zemes nomas līguma noslēgšanu vērst pret personu, kurai nodotas attiecīgās dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesības.

[12] Ieskatoties Tiesu informācijas sistēmā, tiesas kolēģija secina, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 5.novembra spriedumu ir pasludināts biedrības /Nosaukums V/ maksātnespējas process, līdz ar to, tiesas kolēģijas ieskatā, ir pamatots apelācijas sūdzības arguments, ka strīda izšķiršanā jāņem vērā prasītājas statuss un ir piemērojami Maksātnespējas likuma noteikumi.

Atbilstoši Maksātnespējas likuma 6.pantā nostiprinātajiem principiem, maksātnespējas procesa gaitā tiek nodrošināta nevis kāda atsevišķa kreditora, bet gan kreditoru kopuma interešu aizsardzība, vienlaicīgi paredzot, ka procesā iesaistītajām personām savas tiesības jāizmanto un pienākumi jāizpilda labā ticībā; parādnieks un kreditors nedrīkst izmantot procesu, lai netaisnīgi iedzīvotos.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 65.panta 6.punktu pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas administrators atgūst debitoru parādus un veic tiesiskas darbības citas parādnieka mantas atgūšanai.

Maksātnespējas likuma 117.panta noteikumi regulē kreditoru prasījumu apmierināšanas kārtību maksātnespējas procesā, savukārt šā likuma 118.panta noteikumi nosaka secību, kādā no parādnieka naudas līdzekļiem tiek segtas kreditoru prasījumi maksātnespējas procesā, paredzot, ka vispirms tiek pilnībā segtas juridiskās personas maksātnespējas procesa izmaksas un pēc tam kreditoru prasījumi šajā pantā noteiktā kārtībā.

Atbildētājas zemes nomas parāds prasītājai, kuru tā tiesīga atgūt maksātnespējas procesa ietvaros Maksātnespējas likuma 65.panta 6.punktā

noteiktajā kārtībā kā debitora parādu, var pastāvēt tikai tad, ja prasītāja no saviem līdzekļiem ir veikusi zemes nomas samaksu zemes gabala īpašniekam. Šādi pierādījumi lietas izskatīšanas gaitā nav iegūti, kā arī šāds apstāklis nav norādīts prasības pieteikumā.

Kā jau iepriekš tika norādīts, tiesas kolēģija lietā nav ieguvusi pierādījumus tam, ka biedrība /Nosaukums V/ būtu izpildījusi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2011.gada 29.novembra spriedumu, veicot ar tiesas spriedumu piedzīto summu samaksu zemes gabala īpašniekam, kā arī nav pierādījumu par to, ka biedrība /Nosaukums V/ pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas un prasības celšanas tiesā jebkad būtu informējusi atbildētāju par zemes nomas maksas parāda esamību vai pieprasījusi veikt zemes nomas maksas samaksu, iekļaujot minēto maksājumu rēķinos vai aprēķinot maksājumus par dzīvojamās ēkas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu. Atbilstoši Maksātnespējas likuma 65.panta 6.punktam tiesas kolēģija nekonstatē faktisku atbildētājas debitora parādu maksātnespējīgai biedrībai /Nosaukums V/, kas būtu atgūstams.

Turklāt prasītāja nav norādījusi, ka pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas tā turpinātu saimniecisko darbību – dzīvojamo māju apsaimniekošanu, veicot likumā noteiktās pārvaldīšanas darbības, tai skaitā – realizējot starpniecības funkciju. Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka zemes nomas maksas piedziņai no atbildētājas par labu prasītājai nav pamata, un līdz ar to nav pamata arī likumisko procentu piedziņai.

Pie šādiem apstākļiem tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir noraidāma.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījuma daļai, kurā prasība noraidīta.

No lietas materiāliem (lietas 48.-49.lapa) redzams, ka atbildētāja /pers. D/ iesniedzot apelācijas sūdzību ir samaksājusi valsts nodevu 205 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punkta nosacījumiem no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos ir atbrīvoti administratori prasībās, kas celtas to personu labā, kurām pasludināts juridiskās un fiziskās personas maksātnespējas process. Tomēr minētā likuma norma neatbrīvo maksātnespējīgo juridisko personu no tiesas izdevumu atmaksas Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteiktajos gadījumos.

Ievērojot minēto valsts nodeva 205 EUR apmērā piedzenama no prasītājas maksātnespējīgās biedrības /Nosaukums V/ par labu atbildētājai /pers. D/.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 204.[1], 426., 430., 440.[11], 440.[12] pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

noraidīt maksātnespējīgās biedrības /Nosaukums V/ maza apmēra prasību pret /pers. D/ par naudas piedziņu.

Piedzīt no maksātnespējīgās biedrības /Nosaukums V/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par labu /pers. D/, personas kods /personas kods/, tiesāšanās izdevumus 205 EUR (divi simti pieci *euro*, 00 centi) apmērā.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā 2016.gada 9.novembrī.

Tiesnese (paraksts) Lelde Grauda

Tiesnese (paraksts) Skaidrīte Buivide

Tiesnesis (paraksts) Gvido Ungurs